

Духовний заповіт
«Лист майбутньому
поколінню»

Анна Радзівлюк

Любі мої діти!

Мине багато років — і ви прочитаєте цей лист. У ньому я хочу передати вам найважливіше.

Найбільша цінність, яку ви маєте, — це життя. Якими б складними не здавалися навчання, праця, нові горизонти, тимчасові труднощі чи непорозуміння, пам'ятайте:

**«І все на світі треба пережити,
І кожен фініш — це, по суті, старт»
(Л. Костенко).**

Так було і у нас. У далекому 2014 році ми втратили відчуття дому. Нам довелося все залишити — власну квартиру, дачу, друзів, родичів, роботу й звичне оточення. Ми почали будувати своє життя з нуля в Києві, але й донині не відчуваємо повної безпеки. На жаль, невідомо, де будемо завтра.

Нам випало жити в складні часи боротьби — за нашу домівку, кордони, незалежність, ідентичність та історію.

Проте ми залишаємося в Україні у найтяжчі випробування, намагаємося стояти пліч-о-пліч і бути сильними.

Нас тримає віра — у справедливість і людей.

Нас гріє любов — до рідних і Батьківщини.
Нас окрилює гідність — бо ми знаємо собі ціну.

Зовсім скоро ви підете кожен своєю стежкою. Слухайте своє серце й зберігайте здоровий глузд. Як би широко ви не мислили, живіть тут і зараз: не відкладайте життя на потім і цінуйте кожну мить, адже ми, на жаль, знаємо її справжню цінність...

Де б ви не були через роки —
пам'ятайте, хто ви і звідки. І нехай
наш український Донецьк ви не
пам'ятаєте або не знаєте, проте
щасливі спогади про сімейні
подорожі до Львова, Одеси,
Чернівців, Полтави, Ужгорода,
Кам'янця-Подільського чи
Буковеля згадуватимуться вам ще
не раз.

Прошу вас: знайте імена видатних
українців, шануйте мову, носіть
вишиванку, варіть борщ і ліпіть
вареники, підтримуйте одне
одного. Пишайтеся тим, діти, що
ви — українці!

